

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

<p>SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája. A lap megjelen minden szerdán és szombaton.</p>	<p>Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: RUTTKAY MENYHÉRT. Helyettes szerkesztő: BUDA I JÓZSEF.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI DIJ: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor Egyes szám ára 14 fill.</p>
---	--	---

Párt-purifikálás.

Közelednek a választások, a pártok szervezkedése a kerületben javában folyik, Lánczy ur a meggyőződés surrogatúmát talán már el is küldötte hozzánk, 30 ezer forint képében. Az önjelöltek előszámlálhatatlan serege, mint eső után a gomba, úgy szaporodik. Természetes, hisz kinek ne kellene nálunk egy kevés teendővel és szép fizetéssel járó előkelő állás? Lesz tehát a jövő választáson ember, kiben válogassunk; csak akadnának aztán, kik méltók lennének bizalmunkra!

Olyanok azonban, kik tudás, jellen., hazafiság, munkaszeretet és anyagi függetlenség egyetemleges birtokában vállalkoznának képviselőségre, vajmi ritkán találhatók. Pedig ezeknek a tulajdonságoknak, sőt ezek egyikének sem szabad hiányozni abból, ki magát e fényes állásra méltónak itéli.

A milyen jellemű egyénekből alakul egy párt és országgyűlési ciklus, olyan annak általános képe. Egyes emberek, mint pl. a boldogult Irányi Dániel, a maga rendíthetetlen hazafiságával és puritánságával, megaranyozhatják ugyan a pártot kívülről, de mit ér ez, ha belől az önző, dulakodó elemek uralkodnak, ha pártunk mint egy cigánytanya, folyton csak marakodik és ujólag csak marakodik?

Ki helyeselheti azt az ocsmány hajszát, melyet a függetlenségi párt azon elvtelenei indítottak Ugron ellen, kik gyalázatosan elbujtak az exlex napjaiban, mikor alkotmányunk veszélyben forgott?

Ilyen emberek képviseljék a függetlenségi pártot, kik választáskor a kormánypárttal paktálnak s választás után a kezükből porba hullott zászló rongyain marakodnak? Igazán nevetséges!

Itt az ideje, hogy új elemek bevitelével, a marakodók, önzők kibuktatásával megtisztítsuk saját pártunkat a salaktól.

Mert mi nem egymásközi marakodásra választjuk ezeket az urakat, de arra, hogy a haza függetlenségeért mindenre készült küzdelmet folytassanak. Abbáziai anekdotákkal a haza függetlenségét előbbrevinni nem lehet, s a nagy-kőrösi paraszt bizonyára nem azért választ képviselőt, hogy kávéházi léha kompániákat mulattasson, hanem azért, hogy kötelességét a haza és a nép érdekei körül megtegye.

Ki a marakodókkal a függetlenségi pártból! Ezeket a dinamit természetű embereket, kik a függetlenségi pártot máris az örvény szélére juttatták, a jövő választáson okvetlen pokolra kell kergetni.

Jelölések alkalmával nem annyira a jelölt rátermettsége, mint inkább népszerűsége, pénze és befolyása a döntő tényezők. Innen magyarázható, hogy a magyar parlament színvonal tudás tekintetében meglehetősen alacsonyan áll. Minden pártban üres jelszavak pótolják a tudást, az eszméket. Egyik oldalon kongatják a közös vámterület üres horodóját és port hintenek a közönség szemébe azzal a nevetséges frázissal, hogy az önálló vámterület mellett buzánk a nyakunkon marad. A másik oldal tudása olyan alpári színvonalon áll, hogy ez a hazafiatlan humbugot a saját értékére leszállítani nem tudja. Mert nem elég ám a független vámterületet egy-két frázis kíséretében hangoztatni, de tudással, közgazdasági ismeretekkel kell álláspontunkat megtámogatni s ezekkel felfegyverkezve kell visszaverni a Lukács Lászlók ischli észjárású támadását. Nos, csak legközelebb támadta az egri mandátum hirneves birtokosa az önálló vámterületet, anélkül, hogy az ellen-táborból az ő humbugjára csak egy ellenészrevétel is elhangzott volna. Mit érünk az olyan képviselőkkel is,

kik politikailag megbizhatatlanok és szélkakas módjára változtatják pártállásukat? Kik függetlenségi pártban kezdik nemes és dicső pályafutásukat s mandátumaik megtarthatásáért vagy hivatalért vagy más mellékérdekért elárulják a zászlót. A Szemere Attilák, Gyórfy Gyulák, Ugron Ákosok visszataszító típusa többet árt a pártnak, mint negyven elveszített kerület. Lám a dicső Szemere utód, a függetlenségi pártban kezdte pályafutását s mikor látta, hogy itt csak nagy küzdelemmel lehet a célhoz: álláshoz jutni, cserben hagyta a zászlót. Mert az ilyen uraknak nem a haza, de a képviselőség lebeg a szemük előtt. Még visszataszítóbb az a típus, melyet Ugron Ákos képviselt csak nem régen is; mely akkor csap fel kormánypártból ellenzékiné, mikor a kormánypárt elejtette. Az ilyen elvtelenek voltak amott és azok maradnak emitt is. Mert bocsánatot kérünk, felnőtt férfiak ítélete olyan radikális dolgok felett, mint pl. a 67-es kiegyezés, nem lehet máro-lholnapra megváltoztatható gyermek-tanács. A ki ilyen kérdések felett elveivel csereberét folytat, annak vagy az ítéletében vagy jellemében a hiba és őszintén szólok, sohasem tudtam örülni a pártunkhoz csatlakozott kormánypárti képviselő renegátoknak.

Vázsonyi Vilmos ur pl. a múlt választáson függetlenségi programmal ment küzdelembe, de alighogy elbukott, a legutóbbi 67-es lapban, a Pesti Hirlapban kezdte becsülni a függetlenségi eszmét és pártot. Ez azonban nem gátolja őt, hogy most, ujólag fel ne lépjen függetlenségi programmal a szegvári kerületben, a Kossuth és Ugron egyetemleges támogatásával. Ilyen nádszál jellemektől ne várjuk hazánk függetlenségének kiépítését.

A kormány-jelöltek milyenségével ne sokat törődjünk. Nekünk, mint a jó gazdasszonynak, csak a saját lakásunk tisztaságára legyen gondunk.

Megérkeztek a tavaszi újdonságok

ez idén a szokottnál is sokkal nagyobb választékban

Valódi angol és francia női **ruhakelmék**, lyoni fekete és színes ruha- és blous-**selymek**, valódi párisi pongeis **selymek**, **deleinek** és **battistok**, **levantinok** stb.

Teljes mintagyűjteményeket kívánatra minden czikkből bérmentve küldök a legnagyobb készséggel.

ROSENBERG GYULA

nagy divatruházába

Miskolcz, Széchenyi-u. 40.

Az irodalom és a sajtó.

A magyar nemzet rohamosan művelődik; és a magyarság általános művelődésével egyre gyakrabban kerül felszínre a nemzeti irodalom kérdése. Mert abban a világ már rég megállapodott, hogy a nemzetek műveltségének legérzékenyebb fokmérője az irodalom. Az irodalmi műveltség a legfőbb műveltség. Tehát nem az az igazán művelt ember, a ki sokat költ, sokat utazik, bejár minden világhírű fürdőt, lovagol, fogatot tart, majd ha itt lesz az ideje, páholyba jár, véleményt nyilvánít a politikai szituációkról; hanem az, a ki midőn lelke megkivánja a legtisztább gyönyörűséget, habozás nélkül könyvet vesz elő és olvas. A szellemi élvezetnek nélkülözhetetlen lelki szükségé emelkedése — ime ez a valódi műveltség.

Fájdalom, e részben mi magyarok még mindig fölötte hátra vagyunk.

Nálunk még igazi csodaszamba megy, hogy valaki rendes élvezetei között nem hogy első helyre tenné, de csak be is vegye a komolyabb művek olvasását. Mindenre van jut, kerül pénzünk, amit csak a modern ízlés, kényelem, pazarlási vágy s elkényeztetett igény raffinériái elővárásolni bírnak; de az már mese dolog, hogy valaki nálunk — legyen bár milliomos — állandóan, rendszeresen legtöbbet épen a könyvekre költsön.

És ha megtörténnék.

Csodálatos ítélet ugyan, de hát az ilyent kétségtelenül mindenki különöznek, sőt talán bolondnak tartaná.

Aki azonban megfigyelte a magyar nemzet művelt osztályainak fejlődését néhány évtizeddel innen és túl, arra az örvendetes tapasztalásra juthatott, hogy

folyvást erősebb lelki szükségé kezdett válni az irodalmi művek élvezése.

Ez azonban a közelben ismét megcsappant.

Az írói pálya többé nem pálya, hitvány proletárnak tartják azt, ki minden más foglalkozást mellőzve, az íróskodást nem tekinti magán szórakozásnak, szabad órákban alkalmas, kellemes időtöltésnek, hanem egyedüli hivatásnak.

És ha mégis akad itt-ott olyan ember, a ki elismeri az írói toll hatalmát, erejét, kulturális rendeltetését, sőt egyenesen nemzeti misszióját, az aztán siet is kijelenteni, hogy az írók kétségbeesése tulzott, mert nem igaz, hogy az irodalmat nálunk föl se veszik, sőt az irodalomból nálunk már meg lehet élni, sőt meg lehet gazdagodni is.

Ilyenkor aztán sietve hivatkoznak a napilapok virágzó üzletére, a boldog, szabadjegyes ujságírók ilyen meg olyan jó dolgára.

Ahová csak fordulunk, mindenütt azt látjuk, hogy az irodalmat egyre tájékozatlanabbul összetévesztik, összsekeverik az ujságírással, vagy amint mondaní szokás, a hirlap-irodalommal.

Hát mindenekelőtt tisztába kell jönnünk azzal, hogy ég és föld között nincs olyan különbség, mint az irodalom és sajtó között.

Igaz, hogy a magyar írók — fájdalom — legtöbbszörre ujságírók is, meg az is igaz, hogy alig van ujságíró, a ki bele ne kóstolgatna az írás művészetébe.

A reporterek titokban verseket faragnak és ha egyébire nem, arra majd minden szerkesztőségben alkalmazott szaladnok aspirál, hogy tárczái a lapokban megjelenjenek. De mi azért nem ismételtjük eléggé, hogy az írói pá-

lyával még más mestersége is rokonabb elemü, mint az ezidő szerint való magyar ujságírási.

Bizony, bizony a magyar íróra nézve nincs nagyobb veszedelem alkotási erőf jobban megbénító, idegölő munka, mint az ujságírási. — Mihelyt hűtlen lesz a lanthoz s abba a tudó-fullasztó robotban keres menedéket, a melyet ujságírásnak neveznek, akkor a napi terhes élet izgalmi után nem az ihlet, de a pihenés után vágyásnak lesz rabjává.

Szép és arra érdemes kérdés ez, hogy többször is s még részletesebben foglalkozzunk vele. A.

A mondvacsinált nemzeti ünnep.

A kik ma reggel rendes foglalkozásuk után indulva a Széchenyi-utcán, vagy más-hol egy középülethez értek, álmélkodva néztek fel a nemzeti lobogóra. A legtöbb ember fejcsóválva törte az eszét, hogy ugyan mit jelenthet ez a gyér zászló-disz? És azt hisszük, hogy más városban is, széles e hazában mindenütt így voltak ezzel az emberek. Hát ez, kérem, az a hivatalos, az a mondvacsinált, a muszaj-ünnep, a melylyel annak fufangos kigondolója, törvénybe erőszakolója a márczius tizenötödikét, a nemzetnek félszázadon át, jó és balsors között lelkéhez forrott, dicső szabadság-ünnepét akarta elsikkasztani. Csakhogy az ilyesmi sokkal fönségesebb valami, a nemzet lelkéből sarjadzott magasztos reveláció, a szabadság örökéletü, isteni eszméje, a melyet a közönséges fufang, a pártkasszás taktika megközelíteni sem képes.

Ime három év óta kísért ez a halvaszületett gondolat, ez az ötletszerű dátum, ez az ugynevezett hivatalos ünnep. De ugyan ki ünnepli azt mai napság?

Az első évben is hivatalosan kellett or-

TÁRCZA.

Lakás kerestetik!

Halajkáné, az én kedves háziasszonyom, ma reggel későbbben hozta be a kávémat, mint rendszeren szokta.

Ez a rendkívüli esemény érthetőleg felcsigázta kíváncsiságomat és már az ajtón való beléptekor ezzel a kérdéssel ugrottam elé:

— Mi történt, az Istenért?

A kávé kilöttyent, mert Halajkánét e kérdésnek ilyen módon való feltevése anyyira meglepte, hogy most csak 3 darab koczka-czukrot hozott a kávéhoz, pedig alku szerint 4 dukált volna.

— Semmi, ifiur, legyen Ön nyugodt. Majd visszajövök, mert még e pillanatban nem tudok bizonyosat mondani.

— Nem? — kérdeztem én.

— Tíz órakor mindenesetre — mondta ő — tehát addig hidegvér és elegáncia ifiur. Legyen nyugodt, kérem.

Ezzel eltávozott.

Én nem annyira nyugodt, mint inkább éhes valék, tehát a kávéhoz ültem, mely nem annyira elegáns, mint inkább hideg vala.

Azután — Halajkáné utasításához hiven — nyugodtságot színleltem, bár szerintem kezdett a dolog érdekessé válni.

Az órák, mely közhasználatra engedélyeztetten jelenleg a toronyban van, a francziaregényekből ismeretes Notre-Damei-toronyórát utánözva, verte el a tizet, éppen úgy, mint én és más a pénzét, a csizmadia az inasát, a részeg ember a feleségét. Szóval az óra a tizet már elverte.

— Bár veletek én is ezt tehetném! sóhajtottam, hitelezőimre gondolva, mikor a lépcső-házban pokoli dübörgés, csoszogás támadt, melyek a legedzetebb füleket is megborzasztották volna, de a fülek többnyire nem borzadtak meg. De mért is! Hisz ezek az én kedves háziasszonyomnak, Halajkánának a léptei, melyeket az ő brutális és a szépnem iránti tiszteletről megfélekedző férje marha-dobogásnak nevez. De mit is várjon az ember egy lámpagyújtogatóból ház mesterré lett kefekötőtől, a ki nemcsak a lámpákat, de a szomszédok állítása szerint, a Halajkáné szívét és a Vranekék istállóját is felgyújtotta, mely utóbbi cselekedetének büntetése képen őt esztendőt ült Illaván, hol kefekötést tanult, de a Halajkáné szívének felgyújtásáért — az ő állítása szerint — életfogytig tartó büntetéssel sújtattott. Mit várjon tehát az ember egy ilyen firmától?

Semmit.

Sőt ő vár mi tőlünk műveltséget, finomságot és kapupénzt.

Hát várjon.

Végre is:

Halajkáné rohant be az ajtómon.

— Ifiur kérem, fiu lett!

— Ugy gondolom, hogy az lettem.

— Nem Ön, hanem a Gajdáék ujdona-tuj szülöttje. Tehát megnyertem a fogadást.

— Ugy, azt a már említett fogadást. Az nem baj, kedves Halajkáné, mert egyikőjük sem vesztett.

— Hogy-hogy?

— Gajdáné, a kinek már hét leánygyermek van és fogadott Önnel, hogy a nyolczadik is hasonnemü lesz, elvesztette ugyan a két pakli cikória kávé, a miben fogadtak, de nyert ám egy fiu gyermeket. Végre is, gondolkozzunk csak, melyik ér többet? A két pakli cikória, vagy pedig egy egészséges fiu-gyermek?

Gondolkoztunk.

A cikóriából sohasem lehet gyermek, se fiu, se leány, de ám a gyermek sem lehet cikória se most, se máskor. A cikóriát el lehet költeni, a gyermeket nem szabad. Denique, kisütöttük, hogy minden a körülményektől függ.

Ha már így áll a dolog, akkor gyerünk egy házzal odább.

— Isten Önnel, Halajkáné!

— Megálljon csak az ifiur. Tisztelt, Gajdáné, legyen szíves meglátogatni.

— Micsoda? Kérem, maguk összetévesz-

szágszerte elrendelni, szigorúan megparancsolni, hogy fényesen megtartsák. Mintha bizony éppen a szabadságharc emlékének lehetne a lelkeket békóba verve oda parancsolni, kirendelni a fórumra, hogy: nosza most ünnepeljete, de szívből ünnepeljete és lelkesedjete ám! A zászlót pedig oda küldik a közhatóság keze ügyébe eső helyekre, meghagyva és ellenőriztetve annak kitűzését.

De hiszen talán felesleges is bővebben fejtegetnünk, hogy mennyire nem illik a szabadság eszméjéhez az ilyen muszáj-ünnep. De hiszen nem is féltette attól soha egy jó magyar hazafi sem a nemzet vérebe már átment márczius 15. dikét.

Láthattuk tehát már most is, hogy ez a muszáj-ünnep csak a félénkeket, a betűhöz ragaszkodókat, a hatalom keze ügyében élőket hozta mozgásba; azokat is — azt hisszük — csak muszájból.

Sic transit gloria Bánffy!

A magyar hazafiak millióinak lelkében élő eme gondolatokat fejezte ki a „Budapesti Napló“ csütörtöki vezércikke, a midőn a nemzetre rákényszeríteni megkísérelt, a mondvacsnaált szabadság-ünnepet, április 11-ét csöndesen már is eltemette.

Csak dicséret illetheti a tollat, midőn ilyen önzetlenül szolgálja a közvédeket.

Kiss Lajos.

A gyűlölet kiáltása.

Ilyen czimen több helybeli izraelita hitközségi tag felel a mi multkori cikkünkre s természetesen antisemitizmussal vádolnak bennünket, mert a német nyelvű tábor támadtuk. Ezzel szemben egész sorozatára hivatkozhatnánk olyan cikkeinkre, melyekben az *egyetemleges zsidóság* pártját fogtuk, de nem tesszük. Kötelességet teljesítettünk akkor is, most is, melyre csak lelkiismeretünk, de gáncsolás vagy dicséret nem lehet befolyással.

tenek engem azzal a tudos asszonynyal, a ki hasonló esetekben tontos szolgálatokat szokott teljesíteni.

— Legyen nyugodt, egyébről van szó — szolt Halajkáné szemérmes pirulással.

— Miről?

— Legyen szives lefáradni Gajda ur műhelyébe, ott megtud mindent.

— Jól van.

Gajda ur szabó volt és az én szabóm. Bizonyosan a ruhák árát fogja tőlem kérni. Sebaj. Megvigasztalom, hogy Grácban élő nagynéném, a köztudomásulag nyugalmazott ezredesné és gazdag családnak egyetlen egy utolsó sarja, lehető legrosszabbul van.

Lementem Gajda ur műhelyébe.

— Isten hozta — üdvözölt Gajda ur — miközben egyik kezével az enyémet szorongatta, a másikával saját készítményű öltönyét simogatta rajtam.

— Miben lehetek szolgálatára?

— Tekintetes ur — szónokolt Gajda, a szerencsémre nem igen tüzes ruhavasalóval a nadrág-gyűrődéseket simogatván lábszáraimon — vannak az életben pillanatok...

— Vannak — szoltam mélyen elérzékenyülve.

— Melyekben az embernek okvetlen szüksége van.

— Pénzre — szoltam szilárdan. Gajda ur öteten csóválta meg vasalóját.

Nos, igen, multkori cikkünk a harag kitörése volt olyan elemek ellen, kik visszaakarják csempészni a német nyelvet az önök templomába. Önök szerint: „a hitközségi előjáróság megengedte, vagy elnézte, hogy a sajnálatos eset bekövetkezzék“. Ha ez így van, akkor bocsánatot kérünk dr. Spirától, mert mi azt hittük, hogy ő a zsarnokoskodó philogermán elem nyomásának engedett. Tudomásul vesszük, hogy a hitközség többsége által választott előjáróságban többségben vannak azok, kik Spira urnak a német szónoklatot megengedik vagy elnézik.

De uraim, *visszafelé menni semmi kedvünk* s az új templomban csakis a magyar szónak lehet jogosultsága, mert Miskolczon nem akad tíz magyarul nem tudó zsidó, ennyi kedveért pedig német nyelvű szónokot tartani nem lehet, mint a hogy a lutheranus egyház sem tart külön papot a magyar nyelvet nem, vagy törve beszélő mondjuk pár száz tótért és németért. Az öreg rabbi pedig számtalanszor megmutatta, hogy teljesen ura a magyar nyelvnek; mivel lehet hát önöknek indokolni, hogy a két nyelv közül előnyben részesítik a németet?

Ha már 50 évvel ezelőtt a szegedi főrabbi a nagyhirű Löw Immanuel állandóan csakis magyarul prédikált, mi sem várhatunk világ végeig a tiszta magyar szóra. Mivel lehet annak használatát indokolni s azt a konokságot, melylyel e nyelvhez ragaszkodnak? Ki vele! mi meghallgatjuk a helyes ellenérveket.

A mi szemünk előtt a nemzeti egységen felépülő nemzeti nagyság lebeg s ezért gyűlölünk teljes szívünkben minden széthúzó törekvést, jelentkezék az akár nemzetiségi, akár vallási álarczban. Nekünk kötelességünk az őrtállás és leszámolunk e kötelesség összes kellemetlenségeivel, csak hadd dobálózék hát az ellen-tábor az Istóczy féle kifejezésekkel, engem az hidegen hágy. Gyermekeitek megvédelmeznek a ti támadástok ellen s erre a védelemre többet adok,

— Oh nem.

— Tehát? — kérdém röviden és velősen.

— Jóbarátra.

— Tehát Ön indirekt uton fejezi ki óhaját a pénzbeli segítségre nézve.

— Nem. Pénzre nincs szükségem, mondá Gajda ur ruhavasalójának hátamhoz való gyöngéd dörzsölgetése közben — hanem baráti érzelmekre. Igen, érzelmekre!

— 'Mekre! — hagyám helyben.

— Uram, van-e önnek jó szive? — mondá Gajda ur orrom alá nyomva tüzes vasalóját.

— Nincsenek sorsjegyeim — jelentém nyílt határozottsággal.

— És megtudná ön tagadni egy gyöngé nőnek a kérését.

— Az részint a nőtől, részint a kéréstől, részint tőlem függ.

— A nő az én nőm.

— A kérés pedig az Ön által nőül birt egyénnek el nem vitatható tényleges birtoka, így részben az Öné is, mivel, teszem azt, ha az én kezeimnek ujjai vannak, ezek az ujjak az én tulajdonomat is képezik, nem csak a kezeimét. De menjünk tovább.

— Kérem, sziveskedjék helyet foglalni.

— De hát mi az önök közös kérése? kérdém rohamosan.

— Uram, tudjuk, hogy Ön nagy ember, ünnepelt egyéniség, fényes jövővel dicsekvő.

mint a német tábor összes agyarkodására. A szerénytelenség nem kényszer ugyan, de minthogy fajgyűlölettel vádolnak, kénytelen-ségből hivatkozom egy *akkori* tettemre, mikor még nem voltam igazmondásért kikialtott antiszemita. Az 1897/98-ik iskolai év első napjában egyik jóra való zsidó tanítványomat hiába kutatja szemem az iskolában. Kérdezősködésekre tanuló társaitól megtudom, hogy az apja a fnt, mert szegény sorsban van, inasnak adta. Irtam az apjának Erdőtelkére, hogy taníttassa pár évig a fnt áldozat árán is; nehányévmulva majd ugyis correpetitorkodással fenn tarthatja magát. A gyermeket az apja tényleg vissza is hozta, s daczára annak, hogy a tandijelengedésért való folyamodásnak az ideje rég letelt, kijártam, hogy a tandijt utólag elengedjék és a fiu ingyen könyveket kapjon. *Nem volt ilyen szerencsés a zsidó hitközségnél*, mert ott már az igen terhes egész tandijat követelték tőle, s mert fizetni nem tudta, el akarták tiltani az évről vizsgától, a mi egy év elvesztését jelentette volna. Megint én vettem kezembe a dolgot s egy forint aláírással megkezdtem a gyűjtést a gyermek számára, de hát uramfia, a hitsorsosok, mikor adakozásra került a sor — begombolkoztak.

Végre is a hitközség elnökéhez fordultam, hogy a hitközség pénztárából egészítse ki ezt a forintot a hiányzó összeggel, a mi meg is történt s csak így sikerült az én Heilig Miksámat egy iskolai év Odisséáján át partra tennem. Ilyen természetű az én antisemitaságom, tisztelt philogermán urak és csak azt röstellem, hogy az önök rágalma miatt kénytelen vagyok erre hivatkozni, mint Coriolanus a hazáért kapott sebeire.

Zsidó-gyűlölő nem voltam és nem leszek soha. Csak a hazafiatlanságot gyűlölöm teljes szívemből s ilyenekre nézve nem teszek, nem tehetek kivételt, ha százszor német nyelvű zsidónak mondja is magát valaki!

Aristogiton.

— Mult és jelen — segítém ki zavarából a mestert.

— A kinek a miniszterek között is barátai. —

— Lehetnének — erősítgetém.

— Te hát ne lepje meg egy szegény ipartűző mesternek azon kérése, melylyel Önt gyöngé nője nevében vadontujszülöttjének keresztapjául felkérni méltóztatik — szavalt a mester oldalához bökdösve a már kihűlni kezdő vasalót.

— Gajda ur — szoltam a percz jelentőségéhez illő komolysággal — én életemben még nem voltam semmi-féle apa, legkevésbé kereszt-apa.

— De uram — rázta a vasalót mesterem — nőm, gyöngé nőm nevében könyörgöm.

Gondolkozni kezdtem. A Gajda-cégnek nagyobb összeggel tartozom. Ez ok arra, hogy koma legyek.

De kereszt-koma, valódi hamisítatlan és nem uraságtól levetett kereszt-koma? Már ehez nagyobb összegű tartozás szükségeltetik. Mégis, megszántam a mestert, rendelttem egy tavaszi öltönyt és elfogadtam a kereszt-komaságot.

Pár nap mulva megüljük a keresztelőt, mely alkalommal a vadontujszülött Tuba nevet, én pedig egy tavaszi öltönyt nyerek.

Meglátogattam Gajdáné asszonyt is.

A piaczi fogyasztók panasza.

— A közönség köréből. —

A piaczi fogyasztó közönségre rendkívül súlyosan nehezedik a kofák elővásárlási joga, a melylyel a vidékről felhozott nagymennyiségű élelmiszereket, a vásárló közönség szemeláttára olcsón megveszi s 50—60 százalékkal felrugtatva az árat, adnak tovább rajta. Az illetéktelen haszon kiereszkolása a fogyasztó közönséget rendkívül megkárosítja. E tárgyban ma levelet kaptunk, mely így szól:

Tekeintetes szerkesztő ur!

Szíveskedjék becses lapjában a következő sorainknak helyt adni annál is inkább, mert közérdekről van szó, melyért több adófizető polgár nevében előre is köszönetet mondunk.

A baromfi-piaczon történendő jogtalanságokra s a városi adófizető polgárok jogos sérelmeire s felháborodására bátorodunk felhívni az illető körök szíves figyelmét.

Ha az ember akár csirkét, tyukot, libát, pulykát, vagy bármiféle szárnyas állatot akar venni: horribilis áron kell megfizetni, úgy hogy a közepes osztály, vagy az a szegény ember nemcsak, hogy vasárnapon nem engedheti meg magának azt a fényűzést, hogy a fazékjában tyukot lásson, de még piros pünkösdi napján, vagy ünnepnapon is csak bajosan, nagy megerőltetéssel.

Oka pedig mindezeknek az, hogy kufárok kezeibe kerülnek a behozott szárnyasok, ezek mintegy monopolizálják, úgy hogy az egyes fogyasztó csak másod harmad kézből kapja a szárnyast, ha jól megfizeti, mert sallariom, nyereség kell, hogy mindenkinek üsse a markát... Megjegyzendő az is, hogy csakis az az áru jön itt eladás alá, mely már a nagyobbfejüknek nem kell, hogy úgy mondjam a kiselejtezettje, amelyet már nem érdemes továbbítani!

Tiszteljük mi — tekintetes szerkesztő ur — a kereskedelmet és nagyra becsüljük, azt

— Nos, kedves koma — szól hozzám — mit szól az új vendéghez?

— Asszonyom, igazán gyönyörű, sőt várakozást fölmúlóan sikerült — szavaltam egy hirtelen eszembe ötlött hirlapírói-phrasist.

— Szereti Ön a kis gyermekeket?

Tuba rettentően ordítani kezdett.

— Nesze hát, fogjad te is koma, — mondá tulboldogan és bizalmas hunyorgással Gajda ur, kezembe nyomván az üvöltő csemetét, ki a sakálok felülmulását próbálgatta a karjaim között.

Rémesen jártam-keltem vele e szobában. Dobhártyáim pokoli durrogás kíséretében repedeztek össze-vissza. Elsötétülő szemeim az egész Tubácskából nem láttak egyebet, mint egy borzasztó-módon eltátott száját, melyből sivatagra illő ordítás tört elő.

Gajda ur boldog mosolylyal kísérte lépteim, negédesen pipálva.

Gajdáné e szavakat írta a szemem elé tartott papírosra, mert szót érteni nem lehetett.

— Szép a családi élet, ugy-e? Nőszüljön meg, nőszüljön meg.

Pokoli ötletem támadt. Tubát a bölcsőbe vágtam és őt tulordítva ezt kiáltám.

— Megyek nőszülni!

Elrohantam és nem is megyek haza, csak azt akarom oszt mondani:

— Halajkáné, a lakást felmondom.

is tudjuk, hogy adófizető polgár, de már mégis furcsa dolog, hogy az a helybeli fogyasztó ne kaphasson szárnyast, csak 2-ik, 3-ik kézből! Magyarországnak, de tudunkkal Európának egyetlen nagyobb városában sem létezik!

Van rendszabály, van szabályrendelet, a mely bizonyos korlátot állít fel az időre nézve a kereskedőnek, hogy megóvja a nagy közönség, a szegény adófizető polgárok érdekeit a kofák kapzsisága, vagy kereskedői élelmessége ellen.

Itten azonban 8 órakor, akár kilenczkor, menjen ki venni a privát ember, már a falusiaktól nem vehet, hanem azt mondja: „mind el van adva”. Sőt ha még korábban menne ki, akkor sem vehet első kézből, mert a kofák már elébe mennek a város végére, ahol azután erőszakkal is elveszik az árut a termelőtől, a falusiaktól. S jaj annak, aki ebbeli szándékukban megakarja őket előzni s egyenest a falusitól akar vásárolni. Leszidják azt úgy, hogy nem marad meg rajta még a keresztviz sem. S ha most figyelembe vesszük, hogy Miskolcson drága a lakás, drága a piac, hát akkor melyik része kellemes itt az életnek?

Ezen a bajokon a város nagyközönsége érdekében a rendőrségnek segítenie kell s nem szabad tétlenül néznie, hogy a kofák megszarolják a szegény fogyasztókat.

Kiváló tisztelettel

Több fogyasztó család.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Április 14-én. A színház részvénytársaság közgyűlése. — Az első tűzoltó gyakorlatok. — Az iparos ifjusági egyesület és dalárda közgyűlése.

Április 17-én. A felső-borsodi ev. ref. egyházmege közgyűlése.

Április 23-án. Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmege közgyűlése

Junius 19-én. Gyapjувásár Miskolcson.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Hebrony* János miniszteri számellenőrt számvizsgálóvá nevezte ki.

— **Áthelyezés.** Pehovits József pénzügyigazgatósági titkár Miskolcra Iglóra, Andorka Gáspár titkár pedig Eperjesről Miskolcra helyeztetek át.

— **Házasság.** Ögróf *Csáky* Pallavicini Roger huszárhadnagy a gróf Üxküll Ghyllbrant nevet viselő 16-ik huszárezredben, e hó 15-én, hétfőn vezetni oltárhoz Budapesten báji *Patay* Mártha kisasszonyt.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A felső zempléni ref. egyházmegye Sátoralja-Ujhelyen tartá évi rendes közgyűlését *Ujj* István h. esperes és *Bernáth* Elemér gondnok elnöklése alatt. A közgyűlést megelőzőleg isteni tisztelet volt, melyen *Taricska* Dezső végezte a lelkészi szolgálatot. Istentisztelet után *Bernáth* Elemér gondnok rövid beszéddel megnyitotta az ülést s beszédében kegyelettel emlékezett meg *Kajser* Endre esperes és *Dudás* János tanácsbíró haláláról. Az üresedésben levő esperesi és tanácsbírói állásra az egyházmegye elrendelte a szavazást. A szavazatok beadásának határidejéül junius hó 1-ső napját tűzték ki. A szavazat szedő bizottságba a helyettes-esperes elnöklése alatt *Fejes* Istvánt, *Dókus* Gyulát és *Bernáth* Aladárt választották be.

Az esperes évi jelentésében két indítvány terjesztetett a közgyűlés elé. Az egyik indítvány a lelkész hiányon akar segíteni és pedig oly módon, hogy megkerestetnék a sárospataki főiskola igazgatósága, valamint

az egyházkerület, hogy püspöki exmissióval bocsátanának ki negyedéves theologusokat olyan egyházközségekbe, melyekben lelkész nincs. Ezek mint kinevezett segédlelkészek működnének a szomszédos lelkészek felügyelete mellett. A közgyűlés tekintettel arra, hogy a theologusok alkalmaztatása veszélyeztetné a magasabb lelkész-képzést, az indítványt nem fogadta el.

Az esperes másik indítványa a tanító hiányon akar segíteni s azt javasolja, hogy ott, a hol tanítói állásokra férfiak nem pályáznak, töltsék be az állomást női tanerőkkel. A közgyűlés ezt az indítványt elfogadta.

A miskolczi leánynevelő intézet egyszékes 6 osztályu felsőbb leányiskolává leendő fejlesztése s ugyanezzel kapcsolatban a tanítóképző intézet felállítására tárgyában az egyházmegyékhöz letett emlékiratot s indítványt már korábban egy bizottságnak adták ki véleményadás végett. Ez a bizottság elvben elfogadhatónak véleményezi mind a jelenlegi 4 osztályu leánynevelő intézetnek internátussal egybekötött 6 osztályura vagyis felsőbb nevelő intézettel leendő átalakítását, mind pedig a tanítónő képző intézet felállítását. De tekintettel arra, hogy az ilyen intézetek létesítése nagyobb összeget igényel, mely nem áll a kerület rendelkezésére, egyelőre elégnék tartja a bizottság, ha a mostani 4 osztályu iskolát megfelelő internátussal 6 osztályu leányiskolává fejlesztik.

— **Halálozás.** Súlyos vesztéség érte lapunk egyik kiadótulajdonosa, Szelényi Lajosnak családját. Sógora, *Wagner* András nyiregyházi lakos, vaskereskedő f. hó 10-én hosszas szenvedés után elhunyt. A gyászbeszéről a család a következő jelentést adta ki:

Alulírottak mélyen szomorodott szívvvel tudatják, hogy a forrón szeretett hitvestárs, jó atya, fiu, testvér, illetve sógor és rokon, *Wagner* András folyó évi április hó 10-én délután fél 3 órakor, életének 43-ik s boldog házasságának 6. évében, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A megboldogult hült teteme április hó 12-én délután 4 órakor fog a róm. kath. szentegyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni Áldott legyen drága emléke! Özv. *Wagner* Andrásné, Éles Erzsébet, hitves. *Wagner* Irénke, *Wagner* Margit gyermekek. *Wagner* József, apa. *Wagner* Mária és férje *Szelényi* Lajos, *Wagner* Anna és férje *Göbl* Ferencz s gyermekeik: *Jócsi*, *Anna*, *Ferencz*, *Ella*, *Wagner* Mihály és neje *Göbl* Juliska, ifj. *Wagner* József testvérek és sógorok.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter a miskolczi pénzügyigazgatóságához *Szépkuhty* Mihály dijnokot állami végrehajtóvá ideiglenes minőségben kinevezte.

— **Megerősítés.** A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület időszaki bírósága április 7-én tartott ülésében — megváltoztatván az alsó-borsodi egyházmegye bírósága ítéletét — és a nyékládházi lelkészi álláson *Maklár* Károly tiszáninneri segédlelkészt végleg megerősítette.

— **Névmagyarosítás.** *Klein* István sajozsentspéteri illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel *Kiss* re változtatta.

— **Hymen.** *Springer* Imre Mátészalkáról eljegyezte *Brodmann* József helybeli lakos kedves és művelt lelkü leányát, *Ilonkát*.

— **Eljegyzés.** *Bernstein* Jakab szabó leányát *Czillát* eljegyezte *London* Ignác Sze-rencsről.

— **A miskolczi Takarékegyletnél** megüresedett másodkönyvelői állásra a kedden tartott igazgatósági ülésen *Balázs* Andor, a Borsodmegyei Takarékpénztár fiatal tisztviselője választatott meg.

— **Dalestély.** Most számolunk be a miskolczi ág. hitv. ev. dalegylet hétfőn tartott estélyéről, mely a Korona nagytermében folyt le. Előkelő s válogatott közönség foglalta el a széksorokat, hogy meghallgassa a dalárda magas nivón álló s kiváló praecizitással előadott énekét. A műsor első pontjának, a „Futó felhők”-nek előadását zajos taps

fogadta s ez megismétlődött a program minden számánál. Az ének után táncz következett, mely vidám hangulatban, szünni nem akaró ujjrészásokkal a késő éjjeli órákig tartott. Ha különösebb anyagi siker nem is, de annál intenzívebb és páratlanabb erkölcsi siker jellemzi az előkelő dalestélyt.

— **A miskolczi iparos ifjuság** 1901. évi április hó 14-én a borsodmegyei árvaház javára, a Korona szálloda dísztermében világpostával és tánczczal egybekötött jótékony-czélú műkedvelői előadást rendez. Színre kerül: *A mit az erdő mesél.* Népszínmű 3 felv. Irta: Géczy István. Zenéjét szerezte: Mocsary Imre. Rendező: Némethy Sándor. Sngó: Prokop Gyula. Az előadáson közreműködnek: Lapos Mariska, Dudás Anuska, Csonka Margitka, Beluscák Erzsike, Jecs Juliska, Jámor Erzsike, Hegedüs Mariska k. a. és Lapos József, Harangozó Mátyás, Lukács Márton, Nyri Dezső, ifj. Strak Gyula, Tóth Gyula, Gladics János, Kis József, Lapos Lajos, Kerekes János, Deményik Mihály, Mészáros Károly, Jámor János, Konkoly József, Novotny Lajos, Stiber István. Kezdeté este 8 órakor. Belépti jegyek ára: Család-jegy: (3 személy) 3 kor. 20 fill. személy-jegy 1 kor. 60 fill. karzat 80 fill.

— **Ebzárlat.** Az előfordult veszettségi esetekből kifolyólag **Lukács** rendőrfőkapitány **negyven** napig tartó ebzárlatot rendelt el a város területén. A rendezetet be nem tartók 2—200 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtatnak.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A belügyminiszter vezetésével megbízott miniszterelnök a sajtó-velezi anyakönyvi kerületbe **Stibó** Béla segédjegyző, a kápolnába pedig **Gál** György ev. ref. tanítót anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és megbizta őket a házassági anyakönyv vezetésénél s a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— **Hivatal vizsgálat** **Kaffka** László miniszteri tanácsos és a többi miniszteri kiküldöttek dr. **Tarnay** Gyula alispán társaságában f. hó 10-én Mező-Kövesdre utaztak s megkezdették az ottani járási főszolgabírói hivatal vizsgálatát. Ezenkívül két, a m.-kövesdi járás területén lévő községet is megvizsgálják. A vizsgálat mintegy 8 napot vesz igénybe.

— **Kivándorlás.** A hivatalos kimutatás szerint, Borsodvármegye területéről az elmúlt hó folyamán 152 egyén vándorolt Amerikába.

— **Fizetéseképtelenség.** **Tauber** Ernő miskolczi posztókereskedő az ipar és a kereskedelem életében beállott nagymérvű pangás és nehéz megélhetési viszonyok folytán beszüntette fizetéseit. Passzívái 70,000 koronát tesznek ki.

— **A felsőborsodi ev. ref. egyházmegye.** lelkészértekezleti közgyűlését Bartha Mihály elnöklété alatt kedden tartotta meg Sajószentpéteren. Alkalmi ének és Kerekes János f. barczikai lelkész imája után Bartha Mihály alelnök üdvözölte a nagy számban összegyűlt tagokat. Balogh István edelenyi lelkész olvasott aztán emlékbeszédet néhai Szakál József bódvai lelkésztársa felett. Az emlékbeszéd élénk színekkel festette Szakált, mint igazi kálvinista papot, elősorolva sikereit, eredményeit. A gyűlés elhatározta a beszéd megörökítését. Elek József a felsőzempleni egyházmegye által kiadott „Házartási és vagyonkezelési szabályrendeletre” vonatkozó bizottsági véleményt olvasta fel. Csontó Károly sajtó-ecsegi lelkész több indítványt terjesztett be ezután, melyek közül egyik-másik megfigyelésre méltó. Így: Gyűjtések össze igen röviden tárgymutató gyanánt a lelkészi hivatalt érdeklő országgyűlési törvények, miniszteri rendeletek, egyházkerületi és egyházmegyei, elvi fontosságú és közérdekű határozatoknak a margón szelvényzetel ellátott kimutatást. Minden lelkész írja meg saját egyháza számára saját egyházának történetét és azt a presbyteri jegyzőkönyvek alapján a fontosabb eseményeknek kivonatos feljegyzésével évről-évre folytassa. — Az előző indítvány megvalósításával Csontó

Károlyt és Szuhay Benedek egyházmegyei főjegyzőt bízták meg. Mindszentli Imre felszólalására elhatározták, hogy ezután minden gyűlésen értekezést olvasnak fel, a teológiai tudományok teréről választva tárgyat. Szuhay Benedek főjegyző „A zsinat legfontosabb teendői” című értekezést olvasta fel s azokkal a kérdésekkel foglalkozik, melyek hazánkban a református vallás legégetőbb sebeit tárják fel. Az időszerű, tartalmas munkát minden változás nélkül elfogadta az értekezlet. — Délben társaság volt, melyen már Vadász Pál is jelen lehetett. Számos felkészítő hangzott el. Szuhay főjegyző Vadászyt és Barthát, Csontó Szuhayt köszöntötte fel. Az ebéd alatt jött tudomására, hogy egy lelkes róm. kath. gróf és felesége a meszesi ref. templom javítására 4000 koronát küldött el ajánló levélben. Nevüket titokban kívánják tartani.

— **A soknevű zsebmetsző.** Tegnap délelőtt egy elegánsan öltözött fiatalember tisztelte meg becses látogatásával városunkat. Általánosan feltűnt a korzó közönsége előtt a fiatal ember intelligens arca és elegáns magaviselete. A mint szép sétálgatva mérte végig a főutcát, folytonosan kutatott. Mintha valakit keresett volna. Egyszer csak egy sárospataki jogász jött vele szembe. Ugy lát szik, mint ha rá várt volna. A mint szemben találkoztak, megállította egy pillanatra. holmi udvarias szavakat mormogott. Talán bocsánatot kért a tévedésért, hogy megállította. Ez a pár pillanat azonban teljesen elegendő volt arra, hogy konstatalhassa, hogy a fiatal ember zsebében tömött pénztárcza foglal helyet. Egy gondolat s már az ő zsebet nyomta a teli pénztárcza. Alig mentek azonban egy pár lépést, a jogász észrevette, hogy könnyebb lett a zsebe. Rögtön az udvarias urra gondolt. Utánna vetette magát s ámbár rendkívül igyekezett, hogy nyomát veszítse a jogász, rajta sült, mert a közönség és a rendőrök segítségével elcsípték s a kapitányságra kísérték. Megmotoztatván, megtalálták nála a jogász pénztárczáját a benne volt 80 koronával együtt és visszaadták tulajdonosának. Majd vallatóra fogták. Előadta, hogy **Bors** Jánosnak hívják. A lopásról hallani sem akart. A véletlen ekkor remekül közbejárt az a kihallgatást teljesítő Horváth kapitánynak. A kihallgatásnál jelenlevő Takó rendőrbiztos észrevette, hogy egy fiatal ember igen leskelődik a kihallgatás alatt a városháza udvarában. A rendőrbiztosnak ez feltűnt s elfogatta. A megrémült fiatal ember első meglepetésében ekkor bevallotta, hogy ismeri a kihallgatott urat, Budapestről jött és zsebmetsző. Megmondta az igazi nevét is az illetőnek. A rendőrbiztos utánna nézett a rovtól multu egyének albumában és megtalálta az elegáns ur arcképét is. Többször büntetett s a főváros területéről örökre kitiltott zsebmetsző. Mikor ezt a leleplezést az arcképpel együtt megmutatták neki, töredelmesen bevallott mindent. A veszedelmes „urat” a rendőrség meleg pártfogásába vette s tegnap már átkísérte az ügyészséghez.

— **Mai cselédek.** A Jutka szakácsné bemegy a mézáros boltba s azt mondja a székállónak:

— Adjon az ur egy kilo marhahúst, de jó rágós legyen!

A székálló megcsipi a Jutka arcát s kérdezi tőle:

— No, még sohase hallottam, hogy valaki kszakarva rossz husért adná ki a pénzt babám.

Mire Jutka felel:

— Már bizony nekem csak rágósat adjon, mert ha puhát viszek, — hát az mind elfogy az asztalnál.

— **Sorozat elől a halálba.** **Kandó** Márton vasuti raktárnok nem tartotta olyan gyöngy életnek a katonaságot, mint a nóta tartja. Félt is attól, hogy megizeltetik vele, talán éppen, mert nem szereti. Tegnap kellett előállnia, hogy határozzanak felőle, „tauglich”-e

vagy sem. De nem merte bevárni, úgy lát szik, nem igen hitte, hogy kikerüli a katonaságot ugynevezett gyönyörűségeit. Inkább a halált választotta tehát, mintsem hogy a „császárt szolgálja”. Tegnapelőtt délelőtt fél kilencz órakor Major-utca 62. szám alatti lakásán szülei házában halántékon lőtte magát, mire szülei észrevették, már halott volt.

— **Az iparos ifjusági egyesület és dalárdája** rendes évi közgyűlése vasárnap, f. hó 14-én d. u. 3 órakor tartatik meg az ipartestület tanácskozási termében, melyre az egyesület és dalárda t. rendes és pártoló tagjai, valamint a n. é. dalkedvelő közönség ez uton is tisztelettel meghivatnak.

— **Gyilkosság és öngyilkosság.** Szenzációs és részleteiben megmagyarázhatatlan eset tartja fogva a borsodmegyei Szilvás község és környéke lakosságát. A falu egyik legmódosabb és legtiszteltebb gazdájának portája iszonyu vérontás színhelye lett. **Varró Ezer** András a tett szerencsétlen hőse, békeben, egyetértésben élt családjával, jó módja is volt, a községbeliek mint volt bírájukat szerették, becsülték, a tragikus esetet tehát senki sem tudja megmagyarázni. Tegnapelőtt történt, hogy **Varró Ezer** András minden előzetes incidens nélkül behirta magához **Vilmos** nevű 17 éves fiát s anélkül, hogy egy szót is szólt volna hozzá, a szegről hirtelen lekapott forgópisztolyal rálőtt. A szegény fiu halotthalaványan, vértől boritva bukott le apja előtt a szoba padlózatára. A lövés zajára előkerült házbeliek és szomszédok a házba rontottak, de mielőtt a szobába léptek volna, újabb lövés hallatszott. Mikor a szobába értek, egymás mellett, a földön találták iszonyatos vértócsában az apát és fiut. A második lövéssel **Varró Ezer** András a saját életét oltotta ki. Felemelték a szerencsétleneket, lefektették, de mielőtt ápolás alá vették volna, **Varró Ezer** András kiszivadt. A gyilkos golyó halálosan talált. 17 éves **Vilmos** szintén haldoklik, aligha fog segíteni az ápolás és orvosi kezelés. A községbeliek megindultak és részvétellel tekintenek a gyászos házra, ahol egy megmagyarázhatatlan tragédia vágta ketté a család nyugalmát. Az esetet bejelentették a csendőrségnek is, de a vizsgálat már csak a megmásíthatatlan szomorú tényeket konstatalhatta.

— **Feleségének gyilkosa.** **Baráth** István várkonyi molnárnak valaki azt sugta be, hogy felesége megcsalta. A férj nem akarta elhinni a mende-mondát. Tegnapelőtt azonban saját szemével győződött meg az asszony csalfaságáról. Épen a szomszéd városba akart menni lisztért, mikor közel a faluhoz észrevette, hogy otthon felejtette a pipáját, visszatért tehát a házhoz. A pitvarajtót zárva találta. Zörgetni kezdett, de semmi választ nem kapott. Egy függöny nyílásán betekintett a szobába. Ott látta feleségét kedvese karjai között. Állati dühvel tört ki **Baráth** a jelenet láttára a vad indulat. Megöllekedt az asszony — kiáltozta. A szobából hangos sikoltás hangzott s a másik ablakon egy férfi ugrott ki. Barát hagyta futni a férfit, ő csak az asszony véreire áhitozott. Berört a szobába és a falról lekapta két csövű töltött fegyverét. Az asszony az ijdelemtől eszméletlenül roskadt a földre. A felingerült férj oda ment az asszonyhoz és az első golyót szívébe, a másikat az agyába lőtte. Az asszony meg sem mozdult, ott nyomban meghalt. A gyilkos férj maga jelentkezett a csendőrségnek.

— **Itt a tavasz!** Minden, a mi él, kezdi levetni rideg köntösét. Fű, fa, virág színes pompába öltözve fürdik a napsugárban. Fényárban uszik minden, a mi csak létezik, itt az **Avas** alatt a **Szinva** és **Sajó** kies völgyében. Ámde minden fény sugar megörökíti azon a fényes kirakaton, mely **Seántó** Mór pompában csillogó üzletét jelzi. A fény és pompa csalogat, hívogat és így nem lehet csodálkozni azon, hogy öreg és ifju, gazdag és szegény csak a **Seántó** Mór üzletébe siet, hogy tavaszi ruhaszükségletét megvásárolja.

Miért igyekeznek mindenki oly rohamos gyors lépésekkel a Szántó Mór üzletébe? Azért, mert abban az üzletben magyar gyárak szöveteiből annyi rengeteg öltöny van összehalmozva, hogy ott mindenki megtalálhatja és kiválaszthatja azt, ami szemének, szájának tetszik. De nemcsak kiválaszthatja, hanem meg is veheti *mesés olcsó áron*; mert Szántó Mórnak az az üzleti elve, — a mitől soha el nem tér, — hogy, „a ki késépenzen vásárol, ne fizessen nagy árakat.” Nem is bánta még meg soha senki, a ki hozzá ment vásárolni. Azért édes anyámfia, a ki még tavaszi ruha dolgában szűkölködöl, csak siess, rohanj Szántó Mór üzletébe, ha ott vásárolsz, nem fogod megbánni.

x **Hölgyek figyelmébe.** Maison Mandl Manó Pozsony, tisztelettel fölhívja a hölgyek figyelmét a Korona-szállodában (25-ik sz. szoba) kiállított női ruha modellekben és különféle **ujdonságokban** gazdag mintagyűjteményére. Melyek szives megtekintésére t. hölgyközönséget meghívja.

x **A legízesebb asztali víz,** a „Kristály” Szent-Lukácsfürdői hegyiforrás, mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.

x **Szőnyeg-maradékok,** bámulatos olcsó árakban, míg a készlet tart, bevásárolhatók Barta Jenő női divat áruházában Miskolczon Széchenyi-u. 49.

x **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek műterme **városháztér 20.** naponta a n. é. közönség rendelkezésére áll. — Hol művészi kivitelű szép képek készülnek **jutányos árak** mellett. **A kapu bejáratnál** állandó képkiallítás.

x **Az összes tavaszi és nyári ujdonságok** női divatkelemben, **selymek és mosó árakban** már megérkeztek **óriási választékban**, s a szokásos **jutányos árakban** vásárolhatók **Barta Jenő** női divat-áruházában **Miskolcz, Széchenyi-u. 49.**

Gyász és zsarolás.

Egy pár temetést láttam a minap; megjelentek a bánkódó rokonok és ismerősök, mindeniknél lerótták a kegyetet és részvét adóját, az ismerősök és jóbarátok s enyhítették fájdalmait az itt hagyott szülőknek, testvérnek, hitvesnek, rokonnak . . .

De nemcsak ők jelentek meg, hanem mindenik helyen úgy a halottas ház, mint a temető környékét ellepték a különféle koldusok, nyomorékok és betegek, eszébe jutatva a kint, a fájdalmat azoknak is, a kiknek pedig a feledés volna ir a lelkükre . . .

De nemcsak külső megjelenésükkel rontották a kegyeletes hangulatot ezek a hivatlan vendégek, nemcsak a közegészséget veszélyeztették betegségeik kiáramló bacillusáival, hanem a szó szoros értelmében zsarolás alá vették a gyanutlan kegyelettől indítva megjelent közönséget, az egyik tenyerét tartva, másik botját nyujtva, a harmadik sebeit mutatva kényszerítette a közönséget az önkéntelen jószívűséget magára ölteni s egymásután nyultak a zsebeikbe a megjelentek, hogy lerójják a váratlan adót annyival inkább, mivel az olyat, aki a többinek kézmozdulataiból nem akart érteni, a szemhunyorítások és más efféle jelek figyelmeztették arra, hogy itt jótékonyági kényszer gyakoroltatik.

Tudtunkkal Miskolczon tilos a koldulás, meg nem foghatjuk tehát, mint történhetik meg ez a hallatlan dolog, hogy elállják az

utját az embernek a nyomorékok egész csapatai, s vagy adózásra, vagy szegyenkezésre, de legfőképpen a ragályok különféle neminek felszedésére kényszerítsék a közönséget s ez által éppen abban a gyülekezésben keltsenek méltó felháborodást, a melynek tagjai a kegyelet érzései között kívánnak az illető gyászhoz vagy temető kapuján átlépni.

Avagy talán külön engedelemmel a szegényházak és kórházak lakói lepik el ilyenkor az utcákat? Alig hisszük. De ha így volna, akkor is tiltakoznunk kellene ellene a közegészség és a közérkölc, no meg a közbiztonság nevében. A rendőrség és valahány rendőrbiztos van, mind ott van az ilyen nagyobb temetéseknel és szó nélkül nézi, hogy ez a rongyos sáskahad miként zsarolja a gyászoló közönséget. Pedig azoknak az alakoknak még a szemükből sem néz ki jó, miért engedik tehát a zsarolást?

Elvárjuk a rendőrségtől, várjuk a közönségtől s elvárjuk az egyházaktól, hogy megszabadítják mielőbb a temetéseket ezektől a kegyeletsértő s a mellett kihívó szemtelenségű alakoktól.

K. Gy.

Színház, művészet.

** **Ledofszky Gizella vendégszereplése.** Három estén át volt vendégünk a Magyar Színház kitűnő művésznője, Ledofszky Gizella. Minden udvariasság, bók és huzelgés nélkül elmondhatjuk, hogy istenáldotta tehetség. Igazi művésznő a legjavából. Kellemes, gyönyörű hangja van, a melyikkel bánni tud, a min teljesen uralkodik. Játéka természetes, egyszerű elragadó, csupa báj, sikk és elegancia. Három estén át vendégszerepelt, egyiken nagyobb hatással, mint a másikon. De egyik estén is kevesebb közönség volt, mint a másikon. Pedig a kik hívei az igaz művészetnek, igazán sajnálhatják, hogy nem nézték és hallgatták végig Ledofszky Gizella remek játékát és kitűnő énekét. De hát közönségünk igen ki van merülve. Nem is csoda.

Első estén a Cziterásban lépett fel, a mikor Rosetta szerepét játszotta. A közönséget teljesen magával ragadta. Minden jelenete, minden énekszámát után viharos taps és éljen hangzott fel. A legtöbb dalát meg is kellett ismételnie. A lelkesedés tetőpontját azonban a monológnál érte el, a szünni nem akaró lelkesedésre meg is kellett ismételnie a kitűnően előadott monológot. Megjelenésekor díszes virágcsokrot is nyújtottak fel. Az ünneplésből Ledofszky Mariskának is kijutott a maga megérdemelt része. Kukurillit játszotta folytonos taps közepett. Ő is kapott egy csinos csokrot. Kukurillát Halmay Kornélia személyesítette elég sikerrel. Szépen játszotta meg Csáky is Pabló szerepét. Réthy Kukurillóban fejtette ki igyekezetét, Vihary és T bory, az új komikus Gól és Pól hálás szerepében igyekeztek lehűteni a közönség általános lelkesedését. Viharyról már tudja a közönség, hogy fanyar „komikus”, de a mit Táborj művelt, az még közel sem járt a komikumhoz. Rossz viczeivel, fád játékával egészen tönkresilányította azt a hálás szerepet. Szinte úgy látszott, hogy Gól és Pól egymásra tromfolnak.

Szerdán Szulamithban lépett fel a vendégszereplő művésznő, Ledofszky Gizella. Játékát, énekét ez estén is sok taps jutalmazta. A közönség valósággal ünnepelte. Sok taps jutalmazta a többi szereplőket is, köztük első sorban Ledofszky Mariskát és Csákyt. Sok tapsban volt része Hunfnak, a „Kolniré“-t meg is kellett ismételnie mint rendszeren. A karok ez estén is, mint rendszeren máskor is, egészükben elfogadhatlanok voltak. De valami borzasztó volt a vendégestéken a zene-

kar. Mintha csak a városligeti vurstliban lett volna az ember, a hol a veteránbanda „játszik”.

Igazi nyári slendriánság jellemezte a „New-York szépé”-nek előadását. Szinte kedve lett volna otthagyni az embernek az előadást. A rossz keret igen lefokozta Ledofszky Gizella játékát is. Önmagában a vendégművésznő játéka és éneke ez estén is tetszésre ragadta a közönséget, mely sokat tapsolt, több énekszámot meg is ismételtett. Ez estén is csinos csokrokat kapott, csokrot kapott Ledofszky Mariska is. Szalay Vilma játékából hiányzott az ilyen Córa féle szerepekben okvetlenül elengedhetlen pajkosság, temperamentum. Hunfi, Csáky, Györe és Mészáros jók voltak, több ízben ki is tapsolták őket. Még csak Táboryról szólunk, a ki Bronzon szerepében kiváló jelét adta annak, hogy minden egyéb szerephez érthet, de komikusnak nem való. Egy szemernyi komikum sincs benne s a hiányt rossz viccekkel akarja pótolni. Persze hatás nélkül, sőt visszatetszőleg. A többiekéről s a zenekarról nem szólunk egy szót sem, mert csak ismétlésekbe esnénk.

Ma este premiér lesz. Brioux „A bölcső” című nagyhatású darabja kerül színre.

Törvénykezés.

§ **Esküdtszék.** A szerdai esküdtszéki főtárgyaláson Érsek Lajosné szül. Gál Erzsébet büntette került tárgyalás elé. A fiatal, alig 27 éves nő, megölte az urát! mert nem bírta tovább tűnni a brutalitást, kínzást. Türt, szenvedett, mert férjét szerette, de végre is elhagyta türelme s mult év aug. 16-án, mikor férje minden ok és indok nélkül ismét véresre verte, sőt egy élesre fent késsel rárontott és meg akarta szurni — a halálra dermedt asszony kapát ragadott kezeibe s azzal három ütést mért férjének a fejére, ki azután a szenvedett sérüléseiben meg is halt. Az esküdtszéki főtárgyaláson Pócs Endre kir. törvényszéki bíró elnökölt, szavazó bírák voltak: dr. Zelenka Lajos és dr. Végh Imre, jegyző Koppányi Miklós. Vádló: dr. Szapár József kir. alügyész, védő: dr. Grósz Viktor. Esküdtek: László Adolf, Máthé Ferencz, Kolba Károly, Bleyer Arthur, Stein Zsigmond, Tóth Pál, Schrekker J. L., Balogh István, Bontsó Dániel, Pollacsek Arnold, Bodnár Gyula, Ujházy Kálmán. A bizonyítási eljárás után az esküdtekhez intézendő kérdéseket állapította meg a bíróság, azután dr. Szapár kir. alügyész mondotta el vádbeszédét s Érsek Lajosné a halálos testi sértés büntetében kéri vétkesnek nyilvánítani. Dr. Grósz Viktor ügyvéd lendületes jogász érvekben gazdag vádbeszédében kimutatta, hogy védené a terhére rótt bűncselekményt jogos önvédelmében, öntudatlan állapotban követte el, s így felmentő verdiktet kér. Az esküdtek verdiktje után az esküdtszék felmentő ítéletet hozott.

Pénteken ifj. Tóth Dániel ügyét tárgyalták. Ifj. Tóth Dániel és Vincze József szeredkényi lakosok egy lányba voltak szerelmesek. Roppantul féltékenyek is voltak egymásra. Tavaly november 27-én összetalálkoztak egy mulatságon. Az ellenségeskedés ekkor nyíltan kitört közöttük. A két beruggott flu — az egyik 17, a másik 18 éves volt — dühös szóváltásban ontotta ki haragját. A szóharcznak dulakodás lett a vége, a miközben egy bottal Tóth Dániel úgy meg találta ütni a különben is beteges Vincze Józsefet, hogy az sebeibe belehalt. A bonczjegyzőkönyv és a vizsgálat kiderítette, hogy egészséges embernél az ütés nem lett volna halálos. Az esküdtszék elnöke Ortway Miksa volt. A vádhatóságot dr. Szapár József kir. alügyész, a védelmet dr. Kürsch Jakab ügyvéd képviselte. A bizonyítási eljárás befejezése után az esküdtek halált okozott súlyos testi sértés büntetében mondták ki vétkesnek s a törvényszék ennek alapján *másfél évi fvgházara* itelte.

CSARNOK.

Ha elnézem . . .

*Ha elnézem csendes estén
A csillagos eget,
Azt hiszem, hogy te is ott vagy
S beszélgetek veled.*

*Te mosolyogsz, lelked derült,
Bennem sir a bánat . . .
Sirásomra, bánatomra
Enyhe szellő támad.*

*Tudja Isten, mi van azon:
Sírnom kell, ha látlak;
Nézem, nézem a csillagot —
S könnyek között áldlak.*

Don.

Dal.

*Húzzad cigány, sokogjon a száraz fád,
Zokogja el szívem minden bánatát! . . .
Hadd feledjem el a multat; — feledjem,
Mint a szellő: suhanjon el felettem . . .*

*Eljártottam a multamat . . . hiába! . . .
Nincsen senki, aki engem megszánna.
Olyan vagyok, mint a síró száraz fád;
Amikor legkeservebb hangot ad!*

*Ne féltsd cigány, hadd szakadjon a hurod!
— Mért könyezel, hogy azt a bús dalt húzod?
— Lásd — itt benn a szívem húrja úgy remeg;
Sebaj! — az is hadd szakadjon vele meg!*

Castus.

A pezsgő.

— Irta: **Nótárius.** —

Holmi pinczésés után betértünk még egy kis feketére az „arany almába“; lehettünk vagy nyolczan, köztünk Ászok Gyurka is, a ki már nagy bűnnek adta magát s csak akkor elevenedett fel a kerek asztal mellett, a mikor Ferkó czimboránk pezsgőt rendelt. De bármily élénk lett is a Gyurka, azért még sem lehetett belediktálni eleinte még egy korty pezsgőt sem, mi nagy csodálkozásba ejtett bennünket, mert tudtuk, hogy Gyurka az az egy köztünk, a ki a pezsgőt legtovább bírja. Faggattuk is a Gyurkát s igértük, hogy hozatunk még egy flakóval, csak mondja el a baját s egyben szolidaritást vállalunk minden eshetőséggel szemben.

„Gymnasia koromban — így beszélt Gyurka — ittam először pezsgőt, a mikor Mogyorófalván holmi népnünnepélyt rendeztek az árvák javára, s én két hatossal a zsemben — a mit a nagynénemtől kaptam — addig ólálkodtam a pezsgős sátor körül, amig végre rászántam magam arra, hogy húsz krajczár erejéig lumpolni fogok. Hanem hát pórul jártam; mert az a pezsgőnek nevezett sárgás, habos folyadék, a mit a kisasszony (ma már nagymama) egy hosszú pohárba öntve előmbé tett és a melyet én hamarosan felhajtottam, hogy valaki meg ne lásson, mondom: az első pezsgő a fejembe szállt úgy annyira, hogy karikákat vetett a szemem, s ajtó, ablak forgott velem, de már csak odahaza. Nem tudtam a dolgot eltitkolni; részint, mert a két hatost nem tudtam előmutatni, de másrészt azért, mert a tengeri betegség egyik variációja igen erősen kerülgetett. Az anyám azt javasolta, hogy ágyba feküdjem; de az apám előbb orvosságot adott, ha jól emlékszem, a recept ez volt: Prunus mahalit pipaszárisis quantum satis! — No de kerülgettem én aztán jó ideig még azt a boltot is, a hol pezsgőt árultak!“

A pinczér töltött, de Gyurka még most sem akart inni, hanem folytatta: „Hát később aztán, a mikor elkerültem a háztól s félig-meddig mint önálló ember felkerültem Pestre is, eszembe jutott a pezsgő és meg az orvosság is; az utóbbit már nem respektáltam, de az előbbi sem kerülgettem sokáig, hanem . . . hiszen tudjátok: a pénz, a főváros, a „Verbőczy“ kávéház, lány, cigány s a sok jó barát. Így töltve egy néhány évet, mig ismét haza kerültem s meg házasodtam, a mit megint csak a pezsgőnek köszönhetek! ha ugyan van benne köszönet! — Ugy történt a dolog fiuk — hiszen tudjátok — hogy én voltam a télen a Luftinspektorok egyesületének bálján a rendező, mint ilyen, akkor az est csak pezsgőt ittam, hogy hogy nem, a soupé-csárdást a Milikével táncoltam úgy, hogy ilyen még nem láttott Avaszfalva!“

Vincze csak nekem, akarom mondani, nekünk húzta s hogy nagyobb hely legyen, felmentünk a deszkából összerótt pódiumra, a mely akkor, a mikor javába raktuk a szikszói mártogatóst, leszakadt alattunk. Milike akarva, nem akarva, a nyakamba borult s én . . . hát már nem tudom fiuk, hogy miképen történt, de én őt megcsókoltam. A többi aztán úgy is tudjátok; a mama szörnyűködése (a mi csak tettetés volt), a papa erélyes föllépése, az eljegyzés, a lakodalom s az én szomorú életem, a mit tisztán csak a pezsgőnek köszönhetek! . . . De hát! — folytatta Gyurka s kezébe vette a poharat — van még igazság a földön! a minap kaptam a szerkesztő ur kiadójától két darab kimaradási engedélyt, az egyiket ma irattam alá a feleségemmel, a másikat a jövő héten fogom vele aláíratni, tudjátok, a Málka lakodalman. Most pedig fiuk én mondom: igyunk!“

A vonatok indulnak Miskolcra!

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	57	sz. v.	Fülekre
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Délután	3	37	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	6	53	sz. v.	Fülekre
	6	25	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	12	sz. v.	Fülekre
Délután	11	05	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	sz. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	12	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	26	sz. v.	Fülekre
3	31	sz. v.	Budapestre	
3	36	sz. v.	Debreczenbe	

A vonatok érkeznek Miskolcra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
Délután	2	56	sz. v.	Budapestről
	6	54	T.sz.v.	Porró-Encsről
	6	20	v. v.	Budapestről
	6	35	T.sz.v.	Szerencsről
	8	4	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	ánrévérről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
Délután	9	31	gy. v.	Kassáról
	9	23	sz. v.	Fülekről
	9	53	gy. v.	Budapestről
	10	53	gy. v.	Budapestről
Este	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	1	40	sz. v.	Fülekről gőm. p. u.
	1	50	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
Este	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	6	20	gy. v.	Budapestről
7	43	v. v.	Tornáról	
11	44	v. v.	Fülekről	

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad.

Dr. Kürcz Jakab ügyvéd urnak. Lapunk mult számában napvilágot látott „A némettől vedlett magyar hitszónok“ című vezércikk miatt hozzánk intézett felszólalásokra felelős szerkesztőnk távolléte folytán csak lapunk jövő számában reflektálhatunk érdemileg.

Partoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria“

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon az „Arany érem“-mel kitüntetve.

KÉSZITI:

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Lövy József fia Stamberger B. Kardos József Ferenczi B. Verő és Társa Gedeon András uraknál kapható.

Utazáskor felette alkalmas! Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva!

(Bizonyítvány Bécs, 1887. július 3.)

legjobbnek elismert

Sage's Kalodont Fogtisztító szer!!

17...42

rövid időn át tartó használat után alaposan eltűnteti a szájból képződő és a foghúshoz tapadó, a fogakra ragadó kártékony gombák hihetetlen mennyiségben mutatkozó és képződő sokaságát fogkövet és egyéb tisztátalanságokat, erősíti a foghúst és a fogakat az emberi élet legkésőbbi koráig és elősegíti a jó emésztést és így az egészséget is.

Hirdetmény.

Borsodvármegye t. alispánjának 2037/ai. 901. számú rendeletével közölte a mesterséges borok forgalomba hozatalára vonatkozó 7858/900 számú m. kir. földmivelésügyi miniszteri rendeletről folyólag, felhívjuk a hatóságunk területén lakó szőlős gazdák figyelmét arra, hogy a bortörvény (1893. évi XXIII.) és az ennek végrehajtása tárgyában a Nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszter ural egyetértőleg 53850/97. szám alatt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendelet értelmében a mustba vagy borba, ugyancsak a már kész kiejert törkölyborba vizet keverni bármily csekély mennyiségben is, feltétlenül tilos, még akkor is, ha ezt maga a vevő kívánja; továbbá tilos a természetes bornak a törköly borral vagy gyümölcs borral való összekeverése (össze házasítása) is.

A víz használata csak a törköly bor készítésénél van megengedve, de ott is csak az idézett végrehajtási rendeletben körülír. megszorítással.

Figyelmeztetjük egyszersmind az érdekelteket arra is, hogy a ki a fenti tiltott módon készített vagy kezelt bort forgalomba hozza vagy adja, az az 1893. XXIII. t. cz. értelmében 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik, a ki pedig a bort maga vizezi, vagy más tiltott anyagokkal kezeli, vagy a természetes bort törköly borral vagy gyümölcs borral össze keveri, az mint mesterséges bort készítője, 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel és azon felül még két hónapi elzárással is büntetettik s ezen kívül az illetőktől a tiltott módon kezelt borok el is kobozandók.

Miskolczon, 1901. április hó 6 án.

A városi tanács
Soltész, polgármester.

Hivatalos értesítés.

A borsodmegye m. kir. Pénzügyigazgatóság által az 1901. évre megállapított IV-ed oszt. ker. adó kivetések tartalmazó Lajstrom az 1883. évi XLIV-ik t. cz. 18. §. értelmében április hó 11-től 19-ig bezárólag Miskolcz város adópenztári hivatalnál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetéssel hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivetési lajstromban foglalt adó nemmel már a múlt évben is megvoltak róva, a lajstrom közzétételeét követő 15 nap alatt, azon adózók pedig, kik a folyó évben első ízben rovatk meg, adótartozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelhetnek.

A fellebezések beadására nézve megjegyezzetük, hogy azok az itt említett adó nemet illetőleg az alólírott hivatalnál nyújtandók be.
Miskolcz, 1901. április hó 9-én.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

1.000.000

KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE

az **50,000** nyereménynek.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000
	1 nyer. i	400000
	1 "	200000
	2 "	100000
	1 "	90000
	1 "	80000
	1 "	70000
	2 "	60000
	1 "	40000
	5 "	30000
	1 "	25000
	7 "	20000
	3 "	15000
	31 "	10000
	67 "	5000
	3 "	3000
	432 "	2000
	763 "	1000
	1238 "	500
	90 "	300
31700 "	200	
3900 "	170	
4900 "	130	
50 "	100	
3900 "	80	
2900 "	40	

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagybecsűlt vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi magy. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nem-sokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy **50,000**

pénznyereménnyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint

5 hónap alatt összesen **Tizenhárom millió 160,000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet** alatt áll.

Az I. s. osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betetjéi a következők:

egy nyolcad (1/8) fit	— .75	vagyis	1.50	korona.
egy negyed (1/4)	1.50	"	3.—	"
egy fél (1/2)	3.—	"	6.—	"
egy egész (1/1)	6.—	"	12.—	"

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de logkésőbb

f. év április 21-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TSA

bankház, BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztályai:

1. Váci-körut 4.
2. Múzeum-körut 11.
3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél, levágandó!

TÖRÖK A. és Tsa főelárusítók Budapest.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben **utánvétellel** kérem — **postautalvánnyal** küldöm. (A nem tetsző töröndő.)

Pontos cím

Perzsa szobaszőnyegek nyári gondozásra elfogadtatnak.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a közelgő nyári idényre

téli ruhákat nyári gondozásra elvállalok

Elvállalok továbbá **szoba-szőnyegeket, ablakfüggönyöket** és e szakmába vágó bármily tárgyakat a **legjutányosabb árban**. Kisebb javításokat gondozási díjban eszközölök. Számos látogatást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

VÖNEKY MIHÁLY, szücs

Kazinczy-utca 4. sz. alatt **MISKOLCZ**, a Seper-szállóval szemben.

Nyári évadon mindenféle javítást féláron eszközölök.

Mindenféle vadbőrök raktáron vannak.

Vadbőrök kikészítésre elfogadtatnak.

Mintákat és árjegyzéket vidékre bérmentve küldök.

Tavaszi bevásárlásaimból haza érkező, felhívom a nagyérdemű közönség szíves figyelmét az ez alkalommal különös gonddal megválasztott és rendkívül dúsz választékú

tavaszi és nyári újdonságaimra,

ugymint francia és angol **női ruhakelmék**, párisi és lyoni **selymek**, **chiffonok**, **battisztok**, francia, cosmanosi és **honi gyártmányu mosók**.

Raktáron tartom a legjobb minőségű **szepességi és honi gyártmányu vászon-, asztal- és fehéreneműeket**, a legjobb minőségű **kész női és férfi fehéreneműeket**. 7-10

Szőnyegek, függönyök, ággyterítők és paplanok nagy raktára.

Minthogy üzletemet terjeszteni akarom, elvül tüztem ki bármily **csekély haszonnal** is, de nagy forgalmat elérni és így alkalmat nyujtok t. vevőimnek, hogy szükségleteiket a **legnagyobb választékban rendkívüli olcsó árban** beszerezhessék.

Kérve a n. é. közönség b. pártfogását, vagyok

kitünő tisztelettel

ROSENBERG MÓR,
Miskolczon, Széchenyi-utca 49.

Erdey Xálmán ur vaskereskedésével szemben.

Kérem nem összetéveszteni más hasonló nevű czéggel.

I. osztály.

TELJES

OXYGÉN-

és

szikvíz-gyár berendezések.

Szifonok

minden nagyságban. (Új modellek.)

Folyékony szénsav és oxigén.

Dr. Wágner és Társai

egyesült gyárak m. b. t.

BUDAPEST, IX., Tinódy-utca 3. (a Gizella-malom mögött.)
Fióktelep: BÉCS, XVIII. Schopenhauerstr. 45.

II. osztály.

FÉMÁRU-GYÁR.

Legújabb szerkezetű

JÉGSZEKRÉNYEK.

Bor- és sörkimérő-
készülékek.

Pincze-felszerelési
cikkek.

**Szénsavfürdő-
berendezések.**

Fémlemezési
intézet.

11-12

**KIRAKAT-
BERENDEZÉSEK.**

III. osztály.

Uj hazai iparág

Első Budapesti Staniol és Fémkupak-gyár.

WALLA JÓZSEF

Mozaik és cémentáru-gyára

BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13.

Granit-terazzo,
Betonirozások,
Medenczék,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Jászolek,

Fayence falburkolati lapok,
Aszfalt-tető és elszigetelő
lemezek,
Kerámit-lap,
Mozaik-lap á la Mettlach,
Márvány Mozaik-lap,

Czement-lap,
Monyezeti-nádszövet,
Tűzálló téglá,
Portland Czement,
Roman Czement,
Terracotta-árak.

Hölgyek és szülők

figyelmébe !!!

Van szerencsém tudomására adni a n. é. közönségnek, hogy Széchenyi-utca 49. sz. **Máhr-házban** 9-12

szabászati tanfolyamot

nyitottam. -- Nagy gyakorlatom folytán képes vagyok a szabást a **legrövidebb idő** (4-5 óra) alatt elsajáttítani.

Tandij 5 forint.

A rendes tanfolyamra leánykák felvétetnek.

Mély tisztelettel

Kmetty Julia.

M.K.ECYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:

A KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI

HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA

BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDÉGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASÚTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva.

A legizletesebb s legolcsóbb ásványviz.

Kapható minden jobb fűszerkereskedésben s vendéglőben.

ANGOL DIVATÁRUHÁZ

Kalap és fehérnemű árak:

Gyermekkalap és sport-sapkák 70 krajczártól.

Fiukalapok minden színben 90 krajczártól.

Férfi kalapok legújabb divatu 1 forinttól.

Férfi kalapok valódi angol nyulszőr 2 forinttól.

Nyakkendők minden elgondolható árban és kivitelben.

Férfi és fiu fehér és színes ingek minden árhoz.

Zsebkendők valódi vászon és batiszt, tuczatja 2 forinttól.

Férfi, női és gyermek harisnyák nagy raktára.

Nap- és esőernyők 1 forinttól.

Vállfűzők, valódi halesont 1 forinttól.

Dus választék **sétapálcák, keztük, nadrágtartók, illatszerek, szappanok** fogtisztító **Oalodon, Odol.**

A legolcsóbb, szabott árak.

BRAUNFELD FERENCZ

czipő-, kalap- férfi-divat áruháza -MISKOLCZ,

Városháztér 20., Dunky Fivérek fényirdája alatt.

A nagyérdemű vevő közönségnek oly nagy előnyt nyújt el nem ért versenyképesség, valamint legelőnyösebb kiszolgálás által, hogy már a legcsekélyebb bevásárlásnál is **készpénz** takarítható meg.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek, a meg nem felelők készséggel becseréltetnek.

Czipő árak:

Gyermek czipők, sárga és fekete bőr 50 krajczártól.

Leányczipők, gombos és füzös 1 forinttól.

Leányczipők, nagyobb gombos, füzös sárga, fekete 1 frt 40 kr.-tól.

Női bőrczipők, füzös és czugos 2 frt 60 kr.-tól.

Női zergebőr czipők, gombos, füzös és czugos, sárga, fekete 3 forinttól.

Női sevro lakk és keztü-bőr czipők 3 frt 50 kr.-tól.

Férfi jó minőségű bőrczipő 2 frt 60 kr.-tól.

Férfi borjubőr czipő, czugos és füzös 3 forinttól.

Férfi sevro lakk és keztü-bőr 4 forinttól.

Dus választék haj- és fogkefék stb. stb.

A legolcsóbb, szabott árak.

Hivatalosan ólomzárolt, arankamentes

lóhere- és lucernamag

eredeti fajtisza takarmányrépamag,

továbbá mindennemű más **mezőgazdasági, konyhakerti és virágmag,** kereskedésem régi jó hírnevéhez hiven, legjobb minőségben kapható

Weidlich Pál magkereskedésében „a fekete kutyához” Miskolczon.

➔ Árjegyzéket vagy mintát kívánatra bérmentve küldök. ➔

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Miskolczon, Széchenyi-utca 69. sz. Debreczey Dániel-féle házban,** a volt Makra Mátyás-féle üzlethelyiségben, saját gyárunkban készült

vas-, réz- és kerti butor, sodronyágybetét és sodronyfonat

gyártmányokból nagy raktárt rendeztünk be

és azt **február hó 20-án megnyitottuk.**

Raktáron tartunk saját gyártmányu, szobaberendezésekhez szükséges **vas- és rézbutorokat, sodrony ágybetéteket, összezsukható kárpitozott ágyakat, vas mosdókat, ruhaállványokat és fogasokat,** továbbá **kerti butorokat, sodrony kert- és sírkerítés fonatokat, homokhányó rostákat** stb. stb.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, raktárunk megtekintését ajánlva, maradunk tisztelettel

FÖLDY ANTAL és TÁRSA.

Tavaszi ujdonságok!

Daczára a naponként fokozódó áremelkedésnek, előlegesen tett nagyobb mérvű bevásárlásom folytán azon helyzetben vagyok, hogy az alant felsorolt cikkeket

még a régi árban árusíthatom.

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni s annak valódiságáról személyesen meggyőződni.

<p>Duplasz. divatszövetek minden kivihető mintákban 22, 24, 26, 28, 30 kr.</p> <p>Legujabb pepita és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.</p> <p>Tavaszi kosztüm-kelme, 120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól feljebb.</p> <p>Duplasz. fekete kelme méterje 26 krtól feljebb.</p> <p>Fekete kelme, 120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.</p> <p>Kamgarn kelmék, egyszínű 120 cm. széles, a legdivatosabb színekben, méterje 72 krtól feljebb.</p> <p>Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi harisnyák, ing-blousok, miderek, keztük, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árban kaphatók.</p> <p>Nap- és esőernyők nagy választékban.</p>	<p>Vásznak 1 vég 30 rőf creas vászon 3.50, 4.50. 1 vég 30 rőf Rumburgi pamutvászon 4.85 és feljebb.</p> <p>I finom szövetgarnitúra (2 ágy és 1 asztalterítő) 4 firtól feljebb.</p> <p>Futószőnyegek, 65 cm. széles futószőnyegek mtrje 23 krtól feljebb. 90 cm. széles futószőnyegek méterje 54 krtól feljebb.</p> <p>Csipkefüggönyök 100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65 kr. 120 cm. széles mtrként 70, 85, 1.20</p> <p>Csipkefüggönyök egy pár (2 ablakra) 3 1/2 méter magas 3.20, 3.80, 4 —.</p>	<p>Jó mosó kartonok méterje 20 krtól feljebb.</p> <p>Francia zefir és selyem battisztok nagy választékban, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivít l.</p> <p>Férfi és női fehér ingek, Sima fehér férfi ing 90 krtól feljebb, női ing csipkével vagy himzés-sel díszítve 65 krtól feljebb.</p> <p>Férfi alsó nadrág erős Copperből 6 drb 4.95 frt francia szabás, szegélyezett övvel, legjobb minőség, 6 drb 6.50 frt.</p> <p>Női és férfi zsebendők 85 krtól feljebb.</p>
---	---	--

Sírkoszorúk nagy választékban állandóan raktáron.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városház-tér 1. **MISKOLCZ** (Breuer-palota.)

Miskolc város legolcsóbb bevásárlási forrása.

Tiszti egyenruházati és felszerelési intézet.

É R T E S I T É S.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

KOKÁLY TAMÁS ÉS FIA

cég alatt

Széchenyi-utoza 60-ik számú Debreczeny-féle házban

a jelenkor igényeinek teljesen megfelelően berendezett elsőrangú

férfi szabó és tiszti egyenruházati üzletet

nyitottunk.

Több elsőrendű üzletekben számos éven át, ugyiszintén 10 év óta Egerben fennálló üzletünkben szerzett tapasztalataink folytán azon helyzetben vagyunk, hogy a n. é. közönség legszigorubb igényeinek is megfelelni képesek leszünk. Dusan felszerelt szövet-raktárunk csakis a legjobb minőségű bel- és külföldi gyártmányokból áll.

Megrendelések polgári és papi öltönyökre, ugyiszintén katonatiszti, vasuti hivatalnok, posta- és távirdata-tiszt, tűzoltó és bármily egyenruha elkészítése pontos kiszolgálás és jutányos árak mellett elfogadtatnak és saját műhelyünkben készíttetnek el.

Üzletünkben mindennemű felszerelési cikkek a legjobb minőségben, dus választékban kaphatók.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve vagyunk mély tisztelettel

Kokály Tamás és Fia,

a cs. és kir. 60-ik gyalogezred tiszti egyenruházatának szerződött szállítói.

Alólirottak által igazoltatik, hogy Kokály Tamás és Fia helybeli cég, 9 év óta a cs. és kir. báró Appel nevét viselő 60. gyalogezred szerződéses egyenruha-szállítói, kik minden tekintetben megfeleltek: törekvésük állandóan oda irányult, hogy kiváló minőségű kelmék, jó és elegáns szabásu munka, az egyenruhák kifogástalan kivitelével a tisztikar minden követelményeinek megfeleljenek, s ugyanezen törekvésükért mint egyenruha-szabókat a legjobban ajánlhatjuk.

Egerben, 1901. márczius 18-án.

Molináry,
ezredes, ezredparancsnok,

Nagy László,
kapitány, egyenruházati gondnok.

A Kokály Tamás és Fia tiszti egyenruházati cég által nekem már mintegy 10 év óta kiszolgált egyenruhák és felszerelések a legjobb minőségben, valamint a legszebb kidolgozásban szállítottak s tetszésemet minden tekintetben megnyerték, miért is ezen egyenruházati céget legmolegbben ajánlhatom.

Eger, 1901. márczius 15-én.

Kállay Sándor,
m. kir. honvéd-százados.